

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Digressio II. De elogijs, ac summâ & solâ in terris Religiosi statûs
beatitudine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

DIGRESSIO II.

*De egijs, eminentiâ ac summa &
sola in terris Religiosi statûs bea-
titudine.*

THEOPHOBVS.

(i.)

Visio S. An-
selmi de
qualitate
mundi,

Tilman.
Breden.col
lat. Sacr.
l. 8. c. 34.

Mundus est
cloaca om-
nium sordi-
um,

HOdiernæ Divi Bernardi de mundi
sectatoribus visioni non absimilis
alia refertur à clarissimo illo Benedi-
ctini Ordinis, & Orbis universi Lumine
Anselmo Cantuariensis Ecclesiæ Ar-
chiepiscopo, in hunc sensum ab Au-
ctoribus conscripta. Vidit B. mus vir to-
tâ aliquando mentis intentione ad con-
temptum mundanæ vanitatis compo-
tâ, in solo reum divinarum studio de-
fixus (infirmate, quâ tenebatur, non
nihil remittente) fluvium rapidum vor-
ticibus, & præcipitio furioso tremen-
dum, in quem omnium immunditatum
purgaturæ, cloacæ, atque sentinæ for-
dium totius orbis exonerabantur. Visa
igitur sunt aquæ illius turbidæ, facu-
lentæ, immundæ, foedissimam mephis-
tim exhalantes, omnique spurcitiarum
genere horridæ; totoque rapiebantur
impetu quaquaversum, ut quos vel le-
viter

viter alluebant, mox in voragines devolutos, viros, faminas, senes ac juvenes, divites, inopesque secum vehabant immersos: rursusque eosdem refundebant in altum, nullâ interpolatâ quiete. Stupenti nimium Anselmo, & interroganti, quid hoc spectaculi portenderet? vel unde etiam gens illa fluctuans tandiu sustentaretur, aut sitim restringeret? vox allapsa respondit: ex ipsa eadem, quâ trahatur, sordidissimâ aquâ illuvie non potari tantum, sed etiam mirum in modum tanquam ambrosiâ, & nectare delectari, imò quemque eorum tantò se feliciorum reputare, quantò vel profundius in illis lacunis innatare, vel exuberantiùs ibi se ingurgitare, vel polluere fœdiùs, aut alios, immergendo se, citiùs, prævertere queat. Hunc enim torrentem, mundum esse spurcitijs plenissimum, qui non alio, quàm graveolenti voluptatum, divitiarum, atque honorum fæce suos potare soleat, & tanquam opiparâ, & felicissimâ sorte contentos, inescare.

Mundanorū
fitis (spurcissimâ).

Felicitas in
cloacis.

II. Huic tetricæ visioni successerat alia longè suavissima: sibi enim videbatur constitutus esse in spatioso, & amantissimo loco, quem purissimus aether leni murmure perflabat, muris ex ar-

Visio ejusdem de felicit. statûs Religiosi.

gento fabrefactis circumdato; in cuius
meditullio pullulabant herbae viren-
tes, quasi inauratae, molliter ad pra-
bendam sessionis quietem se inflecten-
tes, rursúmque sua sponte sine deco-
ris, aut viroris jactura se elevantes:
percontanti, ecquis tantarum delicia-
rum paradysus foret? responsum fuit,
hoc esse verum Religiosi statús arche-
typon, & figuram.

Eiusdem
symbola ex
S. Script.

S. Bern.
serm. 46.
in Cant.

Petr. Cell.
Ab. lib. de
discipl.
claustr. c.
13.

III. Et sanè meritissimo jure; nam
omnes inter hominum itatus solus Re-
ligiosorum est hortus conclusus, cuius
emissiones paradysus; Lectulus flori-
dus, ubi exemplis, & institutis Patrum,
tanquam quibusdam bene olentibus re-
spersa floribus Fratrum conversatio, &
vita refulget. Est Bonæ Spei promon-
torium, pons securitatis, arca sa-
lutis, mons saluationis à Sodomæo
incendio, mons Thabor novæ trans-
figurationis, thesaurus absconditus Ec-
clesiæ, margarita pretiosa Evangeli-
cæ perfectionis, regnum cælorum in
terris, quod violenti rapiunt, & deni-
que refertissimum in sua paupertate ga-
zophylacium: in quo singuli psalmi,
preces, confessiones, lacrymæ, singu-
la suspiria, jejunia, corporum mortifi-
cationes, laborum afflictiones singula
acervum constant, super omne totius
mun-

mundi aurum, & topazion prorsus in-
æstimabilem. Vnde inter dictorum B.
Ægidij socij S. Francisci Seraphici ora-
cula & illud refertur, Religionis sta-
tum intrare, esse pretiosum invenire
thesaurum.

Religio est
thesaurus.

IV. MONOPH. Prò pudor & cæ-
citas pullorum mundi, qui velut anseres
tam foetentibus lacunis pronò se capi-
te immergentes, rostrisque omnes
cloacas avidissimè lustrantes & pene-
trantes vitæ suæ summam fælicitatem,
in depascendis & epotandis sordibus
collocant; dum Religiosi, aut immun-
ditiarum mundi contemptores, ex uni-
co vero devotionis, vel amoris Dei actu
intra cellæ, aut oratorij alicujus pene-
tralia, sine arbitro oculo, sine sæculi
strepitu elicito, plus interni saporis,
plus cælestis dulcedinis, plus veræ fæli-
citatæ & satietatis animi degustent,
quàm si omnium sensuum illecebris, om-
nium regnorum imperio, omnium ho-
norum gloriâ, omnium divitiarum pre-
tio, in unam quintam fælicitatis huma-
næ essentiam redactis, aut colliquatis si-
mul & semel potirentur ac fruerentur.
Quod uberrimè in sanctâ Religione ex-
pertus est ille quondâ sereniss. Gandiæ
Dux Francisc. Borgias, qui, postquâ Isa-
bellæ Caroli V. Imperatoris pientissimæ

Mundano-
rum sordi-
da fitis.

Religioso-
rum inter-
na dulcedo.

S. Fr. Bor-
gias.

Brou. ad
annum
1539. n.
20.

Viso Isabel
lae cadave-
re mundum
deserit.

Religionis
status unica
felicitas.

Caroli V.
gloriae.

ac formosissimæ in vita cōjugis, defunctæ
cadaver aliò pro regiâ sepulturâ tran-
vectum, tam horrendè deformatum,
ut absque præstito juramento illud esse
Imperatricis Isabellæ corpus, nec credi-
tum fuerit, tamque diram exhalans me-
phitim, ut nemo propius tolerando
esset, defixo oculo contemplatus est,
ac inde perspecta cum horrore, mundi
vanitate & putredine Societati Iesu
addixit, degustatâ solitariae vitæ am-
brosiâ in tales rapiebatur affectus, ut
affirmarit vitam Religiosam esse unicam
terris & summam felicitatem.

V. PHILOTH. Caroli V. mentio-
nem faciens mihi refricas memoriam
nobilissimi illius quondam dicti & fa-
cti circa tam Mundanarum rerum va-
nitatem, quam felicitatem e contra vi-
tae claustralis. Hic gloriosissimus Prin-
ceps post subacta Africæ regna, defen-
sas in Europâ provincias, prostratas ad
pedes suos coronas, humiliatas sublimi-
tissimo Asiæ Tyranno, plantatas in Hi-
spania, Italia, Saxonia, Geldria, Pele-
poneso, & Tuneti altissimas tot victo-
riarum, quot commissorum præliorum
palmas, nihilominus cum Bruxellis in
confessu omnium Ordinum Philippo se-
cundo regna committeret, illacryman-
do in

do in hæc verba erupit: *Compatior tibi fili mi, quia ingens onus humeris tuis impono, ego enim omnibus hisce annis, quibus illud sustinui, nunquam vel quadrantem unicum quietis & lætitiæ, quæ multis curis & fastidijs permista & salsa non esset, obtinere potui.* Quare sapientissimè de solidiori felicitàte sibi provisurus, abdicato omni Imperio & Mundo Monasticen amplexus, ejusdem prælibatâ dulcedine, dicere solitus erat, se plus voluptatis in suâ Monasticâ solitudine percepisse uno die, quàm ex omnibus suis victorijs & triumphis. At in quo, vel quibz, mi Theophobe, consistere potest, cum tanta Religiosæ vitæ austeritate, tam decantata felicità & voluptas?

VII. THEOPHOB. Vnâ inprimis Divi Bernardi sententiâ quæsitum tuum relolvo; ideo beatissimam esse talis vitæ sortem, quia ejusdem Professus vivit purius, cadit rariùs, surgit velociùs, incedit cautiùs, irroratur frequentius, quiescit securius, moritur confidentius, purgatur citius, præmiatur copiosius.

Vivit, inquit, purius, dum enim in mundo inquinatæ sunt viæ illius in omni tempore, ita, sicut in magnis urbibus, Romæ, Parisijs, Pragæ sive ad dexteram, luti vitandi causâ, sive ad sinistram declinare cupias, medio tamen spurcissimus ire compellèris; in Religione autem velu-

ti co-

Illacrymatur filio in traditione coronæ.

Cornel. à Lap. in c. 10. Eccli.

Mundana fastidijs plena.

Apud eundem in Eccli. c. 10. litt. B.

Dulcedo solitudinis Religiosæ.

S. Bern. hom. simile est reg. cal. hom. negot.

Media salutis in Religione.

Mundi sordes, Religionis puritas.

Media con-
tra lapsus
Religiosor.

Religionis
virtutes.

Felicitas Re-
ligionis cur
mundo in-
cognita.

ti columba in arca Noe affectuum tuorum pedes mundos conservabis. *Cum dicit varius, surgit velocius*, quia ubi morum per exactam disciplinae similitudinem & mutuam morum contemperationem coalescunt quasi in cor unum & animarum unam, ibi quisque fratrum charitate sublevatur, seniorum consilijs diriguntur, æqualium exemplis stimulantur, arguuntur de negligentia, probatur in virtutibus omnes, habet quos diligit, in omnibus videt, unde proficiat, ab omnibus dicitur, unde Deum glorificet? *Quiescit curius, moritur confidentius &c.* liquides ubi iuge sacrificium, commune charitatis solatium, divina obsequium voluntatis, silentij censura, timor Dei actiones dirigens, amor omnia operum perficiens, obedientia viam monstrans, castitas sensuum portis invigilans, concordia totum conventum ordinans disponens, suo quælibet virtutes munere funguntur, quid nisi talem Religionem, terrestrem Paradysum, cellam celum, & summam in terris beatitudinem omnibus sceptris, coronis, tyaris & triregnis invidendam appelles? quid si mundus agnosceret, nã ille totus cum universo ambitu, attestante Diva Scholastica, in unum Cœnobium mutaretur. *Hinc consultò Deus (ajebat S. Lauren-)*

stin.) gratiam Religionis hominibus occultavit, nam si cognosceretur ejus felicitas, omnes ad eam concurrerent.

IX. Agnovère sanè eandem illuminatissimo mentis oculo Beatissimi Patrum Patres Urbanus PP. II. SS. Gregorius Magnus, & Petrus Cælestinus summi Pontificatûs apicem & gloriam humili Religionis statui postponentes, primus quidem ita ad Fratres Monasterij Cavensis in regno Neapolitano Ord. S.P. Benedicti disserendo, *Agitate fratres, quanta sit dignitas atque majestas Religiosi, quia licet in terris versetur, Cælitum tamen lura tenet, & jam quodammodo in Beatorum numero collocatur.* Et paulò post: *Onus nostrum, inquit, precibus vestris portate, & pietatis affectu vicem meam dolete.* Magnus verò Gregorius ita dolenter suam e Religionis cella ad Pontificium Conclaye assumptionem deplorando. *Infelix animus meus meminit, qualis in Monasterio aliquando fuerit, nulla nisi caelestia cogitare consueverit: at nunc post tam pulchram quietis sanctæ speciem terreni actûs pulvere sedatur. Perpendo, quid tolero, perpendo, quid amisi. Ecce nunc magni maris fluctibus quatior, &c. & quasi post trigum deductis oculis viso littore suspiro. Vix jam portum valeo videre, quem reliqui.* Quibus similia

Polland.in
vit. 8. Jan-
nu. n. 50.

Urbanus
PP. II. ex-
tollit feli-
cit. Reli-
gios.

Polland.in
Vit. 8. Pe-
tri Caven-
4. Mart.
n. 9.

S. Greg.M,
rememorat
felic. sui
statûs Re-
lig.

Polland.in
Vit. 12.
Mart. n.
4.

S. Petrus
Cælest. Pa-
patu reli-
clo, ad cel-
lam redit.

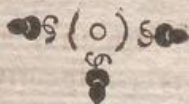
lia altè animo revolvens S. mus p
Cælestinus, suavissimum Angelorum
& Beatorum colloquium denuò de
baturus in priscâ suâ Monasticâ solitu-
dine, inaudito in Vrbe & Orbe exen-
plo, sex mensibus in summo Pontificatu
expletis, eodem ultrò se abdicavit
suamque in nemore cellam reperit.
Ecce jam tantis autoritatibus canonizata
statûs Religiosorum in terris beatitudinem.

Religiosa
Professio
est alterBap-
tismus.

X. Superfunt ex præcitato (n. 7)
melliflui Doctoris textu duo verba
ternam etiam Regularium felicitatem
propius attingentia, videlicet purgati-
citius, & copiosius præmiatur. Quid enim
Religioso Regularum suarum observan-
tori, diu in altero mundo purgandum
remaneret, ubi sacra ejus professio
star Baptismi secundi omnia antea
vitæ peccata penitus abolet? ipse
nes conscientia suæ latebras quotidie
discutit? culpas suas & defectus vel in
ro Capituli, vel S. Tribunalis hebdomada
datum, aut sæpius expiat? atque per
nem vitæ suæ normam dissimilis homi-
bus, & Angelis verosimilis efficitur.
Sed quid ad copiosorem in cælis remunera-
tionem amplius desiderari possit
quàm Martyrij Laureola, devotæ me-
ti ob immaculatum Dei servitium ob-

S. Bern. de
præcepto
dispensat
c. 23.
Votorum
observantia
præmiatur
martyrij
coronâ.

bita? paupertatis voluntariæ professio-
 ni promissa? Carnis afflictioni, libi-
 dinis expugnationi, & triumphis de
 mundo reportatis annexa? & promerita
 abnegationis suæ voluntatis ac promp-
 tæ obedientiæ coronâ? quâ B. Guilel-
 mus Clarævallis Abbas cuidam S. inæ
 fæminæ post suam mortem in pretio-
 sissima gemmis coruscante tunicâ appa-
 rens, aureoq; redimitus diademate dixit:
 hanc esse martyrij sui pro duris & per-
 fectis Ordinis sui observantijs Coro-
 nam, seque inter SS. Martyres peren-
 niter glorificatum. Concludamus igi-
 tur cum pijsimo Blosio ita loquente: *Bea-*
ti, quos Dominus ex mari magno & spatio-
so, ex innumeris periculis hujus sæculi ad por-
tum Monasticæ conversationis transfert, ubi
in Congregatione Monachorum regulariter
viventium omnia plena pietate, omnia plena
sunt suavitate. Quâ qui frui potest, frua-
tur; qui fruitur de facto, sic frui perfe-
veret, ut illâ tandem perenni dul-
cedine ac fælicitate potiri
mereatur.

S. Hier. ep:
27. ad Eu
stoch.

S. Bern.

ser. 1. de

Omn. SS.

in cap. 5.

Martib.

S. Aug.

ser. 2. de

Martyr.

Itas. Theo

dor.

B. Guilelmi

Abb. mar-

tyrij coro-

na.

Elogium de

fælicit. Reli-

gios.

Blos. in stâ

tutor. suo-

rum pro-

log. apud

Polland. 7.

Ian. n. 56.